

La vida privada de Benet XVI

Dv, 15/03/2013 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Els discursos pronunciats per Benet XVI en els darrers dies abans que fes efectiva la seva renúncia proporcionen dues claus que poden passar inadvertides, la primera de les quals em sembla totalment innovadora, tal com ho ha estat la seva renúncia. Benet XVI, avui bisbe emèrit de Roma, va afirmar en la darrera audiència general: «Qui assumeix el ministeri petrí ja no té cap privacitat (privacy)», és a dir, «pertany sempre i totalment a tots, a tota l'Església». La seva renúncia apunta a l'exercici actiu del ministeri i a la seva potestat de govern, però manté intacta la pèrdua de la seva dimensió privada. Deixar de ser Papa no és tornar a l'etapa anterior ni recuperar la seva privacitat, tal com ell l'entén. No torna a ser el cardenal Ratzinger, que viatjava, assistia a trobades, feia conferències... Es considera ell mateix «un pelegrí en la darrera etapa de la seva vida», dedicada a la pregària i a la reflexió. La imatge de l'helicòpter que arrabassava la seva figura de l'escena vaticana tenen ressonàncies bíbliques que ens remetent al profeta Elies, endut per un carro de foc. Una segona imatge, que subratlla la fi del seu pontificat, es concentra en el tancament de la porta de la residència estiuenca de Castel Gandolfo.

Respectar la seva voluntat significa deixar-lo amagat del món. Això no obstant, algun paparazzi buscarà una captura fotogràfica de Benet XVI en el seu retir per difondre-la pels mitjans i obtenir, si fos possible, uns bons dividends. S'han acabat els viatges apostòlics, les audiències massives dels dimecres, els Àngelus des de la finestra del seu apartament, el ritme diari amb entrevistes importants, les decisions sobre temes eclesials candents... Tot això queda enrere. Conscient dels problemes, sap que per facilitar la tasca al seu successor ha de desaparèixer del mapa. Georg Ratzinger, germà de Joseph, ho subratlla amb claredat en una entrevista publicada al Corriere della Sera: «El meu germà no vol ser un Papa a l'ombra, la seva tasca ha acabat.» Trobem la segona clau de com pensa viure en l'actualitat a les paraules dirigides als cardenals en el moment del comiat: «Entre vosaltres hi ha el futur Papa, a qui prometo el meu respecte incondicional i obediència.» Més clar, l'aigua.

La renúncia de Benet XVI marca el futur de l'Església, però seria un error reduir-la a deixar el govern del Vaticà. Mantenir la pèrdua de privacitat, submergir-se en l'anonimat com fan els cartoixans, sostreure's a ulls del món (mediàtic), prometre respecte incondicional i obediència al seu successor, evitar convertir-se en un Papa a l'ombra... són condicions perquè la seva renúncia tingui un sentit plenament eclesial. Una renúncia té avantatges importants i riscos evidents. En el cas de Benet XVI, podem estar tranquils i confiats.